Woensdag, 10 februari 2021

P9_TA(2021)0040

Nieuw actieplan voor de circulaire economie

Resolutie van het Europees Parlement van 10 februari 2021 over het nieuwe actieplan voor de circulaire economie (2020/2077(INI))

(2021/C 465/03)

Het Europees Parlement,

— gezien de mededeling van de Commissie van 11 maart 2020 getiteld "Een nieuw actieplan voor een circulaire economie — Voor een schoner en concurrerender Europa" (COM(2020)0098), en het werkdocument van de diensten van de Commissie getiteld "Leading the way to a global circular economy: state of play and outlook" (SWD(2020)0100),

— gezien de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling en de doelstellingen voor duurzame ontwikkeling (SDG's) van de Verenigde Naties, met inbegrip van SDG 12 "Verantwoorde consumptie en productie" en SDG 15 "Leven op het land",

— gezien de mededeling van de Commissie van 14 oktober 2020 getiteld "Strategie voor duurzame chemische stoffen — Op weg naar een gifvrij milieu" (COM(2020)0667) ([1]),

— gezien zijn resolutie van 10 juli 2020 over de strategie voor duurzaam gebruik van chemische stoffen ([2]),

— gezien de mededeling van de Commissie van 10 maart 2020 getiteld "Een nieuwe industriestrategie voor Europa" (COM(2020)0102),

— gezien de mededeling van de Commissie van 20 mei 2020 getiteld "EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 — De natuur terug in ons leven brengen" (COM(2020)0380),

— gezien het Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services van het IPBES van mei 2019,

— gezien de mededeling van de Commissie van 20 mei 2020 getiteld "Een van boer tot bord-strategie voor een eerlijk, gezond en milieuvriendelijk voedselsysteem" (COM(2020)0381),

— gezien de mededeling van de Commissie van 11 oktober 2018 getiteld "Een duurzame bio-economie voor Europa: versterking van de verbinding tussen economie, samenleving en milieu" (COM(2018)0673),

— gezien de mededeling van de Commissie van 16 januari 2018 over een Europese strategie voor kunststoffen in een circulaire economie (COM(2018)0028),

— gezien zijn resolutie van 14 maart 2019 over een Europese strategische langetermijnvisie voor een bloeiende, moderne, concurrerende en klimaatneutrale economie ([3]),

— gezien zijn resolutie van 28 november 2019 over de noodsituatie op het gebied van klimaat en milieu ([4]),

— gezien zijn resolutie van 4 juli 2017 over een langere levensduur voor producten: voordelen voor consumenten en bedrijven ([5]),

— gezien zijn resolutie van 9 juli 2015 over hulpbronnenefficiëntie: de overgang naar een circulaire economie ([6]),

— gezien zijn resolutie van 13 september 2018 over de tenuitvoerlegging van het pakket circulaire economie: opties om te werken aan het snijvlak van chemicaliën-, product- en afvalwetgeving ([7]),

([1]) https://ec.europa.eu/environment/pdf/chemicals/2020/10/Strategy.pdf
([2]) Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0201.
([3]) PB C 23 van 21.1.2021, blz. 116.
([4]) Aangenomen teksten, P9_TA(2019)0078.
([5]) PB C 334 van 19.9.2018, blz. 60.
([6]) PB C 265 van 11.8.2017, blz. 65.
([7]) PB C 433 van 23.12.2019, blz. 146.

Woensdag, 10 februari 2021

— gezien zijn resolutie van 10 juli 2020 over een alomvattende Europese benadering van energieopslag ([8]),

— gezien Verordening (EU) 2020/741 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 2020 inzake minimumeisen voor hergebruik van water ([9]),

— gezien het voorstel voor het achtste milieuactieprogramma dat de Commissie op 14 oktober 2020 heeft ingediend, en met name de in artikel 2, lid 2, onder c), van het voorstel genoemde prioritaire doelstelling om de overgang naar een circulaire economie te versnellen,

— gezien de mededeling van de Commissie van 11 december 2019 over de Europese Green Deal (COM(2019)0640),

— gezien de speciale verslagen van de Intergouvernementele Werkgroep inzake klimaatverandering (IPCC) over klimaatverandering, woestijnvorming, bodemdegradatie, duurzaam bodembeheer, voedselzekerheid en broeikasgasstromen in terrestrische ecosystemen, en over de oceaan en de cryosfeer in een veranderend klimaat, en het speciaal IPCC-verslag getiteld "Global Warming of 1,5 °C", het vijfde evaluatierapport (AR5) en het samenvattend verslag van september 2018,

— gezien het eerste actieplan voor de circulaire economie, dat in 2015 is uitgebracht (mededeling van de Commissie van 2 december 2015 getiteld "Maak de cirkel rond — Een EU-actieplan voor de circulaire economie" (COM(2015)0614)), en de maatregelen die in het kader van dat plan zijn genomen,

— gezien zijn resolutie van 10 juli 2020 over de strategie voor duurzaam gebruik van chemische stoffen ([10]),

— gezien zijn resolutie van 15 januari 2020 over de Europese Green Deal ([11]),

— gezien zijn resolutie van 13 september 2018 over een Europese strategie voor kunststoffen in een circulaire economie ([12]),

— gezien zijn resolutie van 13 september 2018 over de tenuitvoerlegging van het pakket circulaire economie: opties om te werken op het snijvlak van chemicaliën-, product- en afvalwetgeving ([13]),

— gezien zijn resolutie van 31 mei 2018 over de uitvoering van de richtlijn inzake ecologisch ontwerp ([14]),

— gezien Richtlijn (EU) 2019/904 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de vermindering van de effecten van bepaalde kunststofproducten op het milieu ([15]) ("kunststoffen voor eenmalig gebruik"-richtlijn),

— gezien de in 2018 aangenomen herziene afvalwetgeving van de EU: Richtlijn (EU) 2018/851 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen ([16]) ("kaderrichtlijn afvalstoffen"), Richtlijn (EU) 2018/852 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval ([17]), Richtlijn (EU) 2018/850 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen ([18]) ("afvalstortrichtlijn"), en Richtlijn (EU) 2018/849 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van de Richtlijnen 2000/53/EG betreffende autowrakken, 2006/66/EG inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's, en 2012/19/EU betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur ([19]),

---

([8]) Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0198.
([9]) PB L 177 van 5.6.2020, blz. 32.
([10]) Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0201.
([11]) Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0005.
([12]) PB C 433 van 23.12.2019, blz. 136.
([13]) PB C 433 van 23.12.2019, blz. 146.
([14]) PB C 76 van 9.3.2020, blz. 192.
([15]) PB L 155 van 12.6.2019, blz. 1.
([16]) PB L 150 van 14.6.2018, blz. 109.
([17]) PB L 150 van 14.6.2018, blz. 141.
([18]) PB L 150 van 14.6.2018, blz. 100.
([19]) PB L 150 van 14.6.2018, blz. 93.

— gezien Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels ([20]) (de "CLP-verordening"),

— gezien de mededeling van de Commissie van 26 januari 2017 getiteld "De rol van energiewinning uit afval in de circulaire economie" (COM(2017)0034),

— gezien de wereldwijde vooruitzichten inzake hulpbronnen voor 2019 ([21]), en de verslagen inzake hulpbronnenefficiëntie en klimaatverandering ([22]) van het Internationale Panel voor hulpbronnen,

— gezien de wetenschappelijke publicatie "Evaluating scenarios toward zero plastic pollution" ([23]),

— gezien artikel 54 van zijn Reglement,

— gezien de adviezen van de Commissie industrie, onderzoek en energie, de Commissie interne markt en consumentenbescherming, de Commissie internationale handel, de Commissie vervoer en toerisme en de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling,

— gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid (A9-0008/2021),

A. overwegende dat het Internationale Panel voor hulpbronnen in zijn verslag over de wereldwijde vooruitzichten inzake hulpbronnen voor 2019 de inschatting maakt dat de helft van de totale broeikasgasemissies en meer dan 90 % van het biodiversiteitsverlies en de druk op de waterstanden het gevolg zijn van de winning en verwerking van hulpbronnen; overwegende dat de mondiale economie een equivalent van 1,5 aardbollen aan hulpbronnen verbruikt en dat er momenteel al drie aardbollen nodig zouden zijn als iedereen evenveel verbruikte als de gemiddelde inwoner van de EU; voorts overwegende dat een aanzienlijke vermindering van onze afvalproductie en van het totale gebruik van natuurlijke hulpbronnen de overkoepelende doelstelling moet zijn van de circulaire economie; overwegende dat economische groei daarom moet worden losgekoppeld van het gebruik van hulpbronnen, daarbij rekening houdend met het onderscheid tussen relatieve en absolute loskoppeling;

B. overwegende dat deze cijfers de centrale rol van duurzaam gebruik van hulpbronnen illustreren, en dan met name van primaire grondstoffen, en erop wijzen dat de inspanningen op alle niveaus en wereldwijd moeten worden opgevoerd; overwegende dat het concept van de circulaire economie van nature horizontaal is; voorts overwegende dat de circulaire economie in belangrijke mate zal bijdragen tot de verwezenlijking van andere milieudoelstellingen, waaronder de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs;

C. overwegende dat de overgang naar een circulaire economie een cruciale rol speelt bij het terugdringen van de broeikasgasemissies van de EU en bij het verwezenlijken van de klimaatdoelstelling van de EU voor 2030 en de doelstelling om tegen 2050 klimaatneutraliteit te bereiken, en een grondige transformatie van de waardeketens binnen de gehele economie vereist;

D. overwegende dat de overgang naar een circulaire economie duurzame bedrijfspraktijken kan bevorderen; voorts overwegende dat Europese bedrijven en economieën, dankzij de goed ontwikkelde bedrijfsmodellen in de EU, onze kennis van circulariteit en onze deskundigheid op het gebied van recycling, naar verwachting voorop zullen lopen bij de mondiale wedloop in de richting van circulariteit, maar ook bij het profiteren ervan;

E. overwegende dat de beginselen van de circulaire economie de kern moeten vormen van elk Europees en nationaal industrieel beleid en van de nationale plannen voor herstel en veerkracht van de lidstaten in het kader van de faciliteit voor herstel en veerkracht;

F. overwegende dat het totale energieverbruik in de EU aanzienlijk is en dat het actieplan voor de circulaire economie ook energie-efficiëntie en het duurzaam betrekken van energiebronnen moet omvatten;

G. overwegende dat de circulaire economie van belang is voor diverse SDG's, waaronder doelstelling 12 "Verzeker verantwoorde consumptie- en productiepatronen" alsook doelstelling 13 "Klimaatactie";

H. overwegende dat het wegontwerpen van afval en vervuiling een van de beginselen van de circulaire economie is;

([20]) PB L 353 van 31.12.2008, blz. 1.
([21]) https://www.resourcepanel.org/reports/global-resources-outlook
([22]) https://resourcepanel.org/reports/resource-efficiency-and-climate-change
([23]) https://science.sciencemag.org/content/369/6510/1455

I. overwegende dat de circulaire economie volgens recente studies het potentieel heeft om het bbp van de EU met nog eens 0,5 % te verhogen en meer dan 700 000 nieuwe banen te creëren tegen 2030 ([24]), en tegelijkertijd de kwaliteit van die banen kan verbeteren; overwegende dat het aantal banen dat verband houdt met de circulaire economie in de EU in de periode 2012-2018 met 5 % is toegenomen tot ongeveer 4 miljoen; overwegende dat de herproductie van de EU, gezien de ondersteunende beleidsmaatregelen en investeringen in de industrie, tegen 2030 naar verwachting een jaarlijkse waarde tussen de circa 70 miljard EUR en 100 miljard EUR zal hebben, met een daarmee verband houdende werkgelegenheid van tussen de circa 450 000 en nagenoeg 600 000 banen;

J. overwegende dat het duurzaam en verantwoord betrekken van primaire grondstoffen cruciaal is voor de totstandbrenging van hulpbronnenefficiëntie en voor de verwezenlijking van de doelstellingen van de circulaire economie; overwegende dat er standaarden moeten worden ontwikkeld voor het duurzaam betrekken van prioritaire materialen en grondstoffen;

K. overwegende dat hoogstens 80 % van de milieueffecten van producten tijdens de ontwerpfase wordt bepaald en slechts 12 % van de door de EU-industrie gebruikte materialen afkomstig is van recycling;

L. overwegende dat de snelle opkomst van e-commerce heeft geleid tot een toename van verpakkingsafval, zoals afval van eenmalig gebruikt plastic en karton; voorts overwegende dat verzendingen van afval naar derde landen nog altijd een punt van zorg zijn;

M. overwegende dat in de EU elk jaar naar schatting 88 miljoen ton aan voedselafval wordt gegenereerd; voorts overwegende dat naar schatting ruim de helft van het voedselafval afkomstig is van huishoudens en consumenten; overwegende dat voedselafval een aanzienlijke impact op het milieu heeft en goed is voor ongeveer 6 % van de totale broeikasgasemissies van de EU;

N. overwegende dat er milieukwesties zoals zwerfvuil, moeilijkheden bij hergebruik en recycling, tot bezorgdheid aanleiding gevende stoffen, broeikasgasemissies en gebruik van hulpbronnen ontstaan indien kunststoffen niet naar behoren worden beheerd;

O. overwegende dat het ECHA een wetenschappelijk advies heeft aangenomen om het gebruik van microplastics die bewust aan producten op de EU-/EER-markt worden toegevoegd in concentraties van meer dan 0,01 % op gewichtsbasis, te beperken;

P. overwegende dat de per persoon gekochte hoeveelheid kleding, volgens schattingen van het Europees Milieuagentschap (EEA), in de periode 1996-2012 met 40 % is toegenomen in de EU, terwijl tegelijkertijd ruim 30 % van de kleding in kledingkasten in Europa het afgelopen jaar niet is gebruikt; overwegende dat daarnaast meer dan de helft van de kleding, zodra deze is weggegooid, terechtkomt in gemengd huishoudafval en vervolgens naar verbrandingsinstallaties of stortplaatsen wordt gebracht ([25]);

Q. overwegende dat het al meer dan twee jaar geleden is dat het IPCC zijn speciaal verslag getiteld "Global Warming of 1,5 °C" publiceerde, waarin werd gesteld dat er, als we de mondiale opwarming willen beperken tot 1,5 °C, in alle aspecten van de samenleving snelle, verreikende en ongekende veranderingen vereist zijn;

1. is in dit verband ingenomen met het nieuwe, door de Commissie gepubliceerde actieplan voor de circulaire economie; benadrukt dat de circulaire economie, gekoppeld aan het streven om de vervuiling tot nul terug te brengen ten behoeve van een gifvrij milieu, van wezenlijk belang is om de totale milieuvoetafdrukken van de Europese productie en consumptie te verminderen, de grenzen van de planeet in acht te nemen en de menselijke gezondheid te beschermen, terwijl tegelijkertijd een concurrerende en innovatieve economie wordt gegarandeerd; wijst op de belangrijke bijdrage die de circulaire economie kan leveren aan de verwezenlijking van de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs, het Verdrag inzake biologische diversiteit en de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling van de VN;

2. wenst dat de Commissie alle initiatieven ontplooit die in het actieplan worden uiteengezet, overeenkomstig de gegevens van de bijlage bij de mededeling, en elk wetgevingsvoorstel baseert op een uitgebreide effectbeoordeling; benadrukt voorts hoe belangrijk het is om ook de kosten van niet-actie mee te nemen;

3. onderstreept dat de circulaire economie oplossingen kan bieden voor de nieuwe uitdagingen die door de COVID-19-crisis zijn veroorzaakt en aan het licht zijn gebracht, en wel door de waardeketens, zowel binnen de EU als wereldwijd, minder kwetsbaar te maken en Europese industriële ecosystemen niet alleen veerkrachtiger en duurzamer te maken, maar ook concurrerender en winstgevender; wijst erop dat dit de strategische autonomie van de EU zal bevorderen en zal bijdragen tot het scheppen van werkgelegenheid; onderstreept dat de COVID-19-pandemie de noodzaak heeft aangetoond van een gunstig klimaat voor de circulaire economie; roept de lidstaten op de circulaire economie in hun nationale plannen voor herstel en veerkracht te integreren;

([24]) https://www.ellenmacarthurfoundation.org/assets/downloads/publications /EllenMacArthurFoundation_Growth-Within_July15.pdf

([25]) Environmental Indicator Report 2014: Environmental Impacts of Production-Consumption Systems in Europe. Europees Milieuagentschap, 2014.

4. is van mening dat een circulaire economie voor de EU en Europese ondernemingen de manier bij uitstek is om innovatief en concurrerend te blijven op de wereldmarkt en tegelijkertijd hun milieuvoetafdruk te verkleinen; dringt daarom bij de Commissie en de lidstaten aan op directe investeringen voor het opschalen van initiatieven op het gebied van de circulaire economie en het ondersteunen van innovatie; is van mening dat het economisch herstelplan van de EU (Next Generation EU), het Fonds voor een rechtvaardige transitie en Horizon Europa moeten worden gebruikt voor het ontwikkelen en bevorderen van initiatieven, praktijken, infrastructuur en technologieën op het gebied van de circulaire economie;

5. benadrukt dat de verbetering van de werking van de interne markt een voorwaarde is voor de totstandbrenging van een circulaire economie in de EU; wijst in het bijzonder op het belang van een correcte tenuitvoerlegging en doeltreffende handhaving van de bestaande regels voor een goed functionerende, duurzame interne markt; herinnert eraan dat de EU zowel de op een na grootste economische macht is als de grootste handelsmacht ter wereld; wijst erop dat de interne markt een krachtig instrument is dat gebruikt moet worden om duurzame en circulaire producten en technologieën te ontwikkelen die de normen van morgen zullen worden, zodat burgers betaalbare producten kunnen kopen die veilig, gezond en verantwoord zullen zijn;

6. benadrukt dat groei geheel moet worden losgekoppeld van het gebruik van natuurlijke hulpbronnen; wenst dat de Commissie wetenschappelijk onderbouwde, bindende EU-doelstellingen voorstelt voor de middellange en lange termijn, met het oog op een vermindering van milieueffecten en het gebruik van primaire grondstoffen; pleit voor de vaststelling van EU-doelstellingen door middel van een retrospectieve benadering, om zo te zorgen dat beleidsdoelstellingen aan de basis staan van een geloofwaardig traject om uiterlijk in 2050 een koolstofneutrale, ecologisch duurzame, gifvrije en volledig circulaire economie tot stand te brengen, rekening houdend met de grenzen van onze planeet;

7. roept de Commissie op bindende EU-doelstellingen voor te stellen voor 2030, met als doel om de materiële voetafdruk en de consumptievoetafdruk van de EU aanzienlijk te verminderen en tegen 2050 binnen de grenzen van de planeet te brengen, een en ander met behulp van indicatoren die tegen eind 2021 worden vastgesteld als onderdeel van het bijgewerkte monitoringkader; wenst dat de Commissie voortbouwt op wat de meest ambitieuze lidstaten hebben laten zien, maar tegelijkertijd terdege rekening houdt met de uiteenlopende uitgangspunten en capaciteiten van de lidstaten;

8. dringt er bij de Commissie op aan tegen 2021 geharmoniseerde, vergelijkbare en uniforme indicatoren voor circulariteit in te voeren, waaronder indicatoren inzake de materiële en consumptievoetafdruk, alsook een aantal subindicatoren inzake hulpbronnenefficiëntie en ecosysteemdiensten; benadrukt dat deze indicatoren het verbruik en de productiviteit van hulpbronnen moeten meten, inclusief invoer en uitvoer op EU-, lidstaat- en industrieel niveau, en moeten aansluiten bij de geharmoniseerde levenscyclusbeoordeling en verantwoordingsmethoden voor natuurlijk kapitaal; wijst erop dat de indicatoren moeten worden toegepast in de beleidslijnen, financiële instrumenten en regelgevingsinitiatieven van de Unie;

9. is verheugd dat de Commissie zich inzet voor de bijwerking en herziening van het monitoringkader voor de circulaire economie; betreurt het feit dat het huidige monitoringkader geen uitgebreide en holistische reeks indicatoren biedt die het mogelijk maken om het loskoppelen van de economische groei van het gebruik van hulpbronnen en de milieueffecten te meten; benadrukt dat het monitoringkader bovengenoemde indicatoren voor circulariteit en daarnaast de volledige reeks doelstellingen en concrete acties van het actieplan voor de circulaire economie moet omvatten om een doeltreffend instrument te bieden voor het uitgebreid meten van de circulariteit en de vooruitgang op weg naar het behalen van de doelstellingen ervan;

10. wijst voorts op de noodzaak van wetenschappelijk solide metingen om de synergieën tussen de circulaire economie en de inperking van de klimaatverandering in kaart te brengen, onder meer door koolstofvoetafdrukken te berekenen;

11. wijst op de mogelijkheden die gelegen zijn in optimaler gebruik van producten en diensten, in aanvulling op maatregelen die de levensduur en het gebruik van materialen verlengen; wijst in dit verband met name op de mogelijkheden om oplossingen op het gebied van de circulaire economie en digitalisering te combineren; roept de Commissie en de lidstaten op beleid te ontwikkelen ter ondersteuning van nieuwe duurzame en circulaire bedrijfsmodellen, zoals "product als dienst"-benaderingen die het hulpbronnenverbruik en milieueffecten doen afnemen en tegelijkertijd consumentenbescherming waarborgen, vraagt de Commissie dergelijke PaaS-benaderingen te bevorderen binnen het nieuwe initiatief inzake duurzame producten en verzoekt de Commissie en de lidstaten onnodige fiscale en regelgevingsbarrières voor deze benaderingen weg te nemen en de ontwikkeling van infrastructuren die circulariteit en een duurzame digitale economie mogelijk maken, te bevorderen; herinnert eraan dat de digitalisering ook aanzienlijke gevolgen heeft voor klimaat en milieu, zoals een toenemende vraag naar energie, winning van grondstoffen en het genereren van elektronisch afval; verzoekt de Commissie deze problemen in kaart te brengen en aan te pakken door een methode te ontwikkelen voor het monitoren en kwantificeren van de milieu-impact van digitale technologieën, structuren en diensten, waaronder datacentra, en door maatregelen voor te stellen voor het waarborgen van de milieuduurzaamheid van digitale oplossingen — waaronder zo nodig passende wetgevingsmaatregelen — om ervoor te zorgen dat energie-efficiëntie, een vermindering van de broeikasgasemissies en het gebruik van hulpmiddelen alsook de totstandbrenging van een circulaire economie centraal staan bij een duurzame digitale transitie;

12. roept de Commissie op de wetgevings- en overige maatregelen voor te stellen die nodig zijn om de administratieve en juridische belemmeringen voor een circulaire lease- en diensteneconomie weg te nemen en de ontwikkeling ervan te stimuleren; roept de Commissie in het bijzonder op oplossingen in kaart te brengen voor problemen zoals aansprakelijkheidskwesties en eigendomsrechten met betrekking tot de lease- en diensteneconomie, aangezien het verbeteren van de rechtszekerheid, voor zowel producent als gebruiker, cruciaal is voor deze concepten; stelt voor dat de Commissie de uitwerking van een Europese strategie voor de lease- en diensteneconomie overweegt, waarin zowel deze kwesties als sociale kwesties aan de orde worden gesteld;

13. wijst op de noodzaak van een beter begrip van de manier waarop kunstmatige-intelligentietechnologieën een circulaire economie kunnen ondersteunen door de toepassing ervan in ontwerpen, bedrijfsmodellen en infrastructuur aan te moedigen; wijst op het belang van het behandelen van digitalisering als belangrijke factor voor de circulaire economie, met name wat betreft productpaspoorten of essentiële informatie in het kader van een EU-brede "dataruimte"; benadrukt dat het verbeteren van de toegankelijkheid en het delen van gegevens essentieel zal zijn, terwijl de actieve samenwerking tussen belanghebbenden moet worden gewaarborgd om ervoor te zorgen dat nieuwe benaderingen eerlijk en inclusief blijven en de privacy en gegevensbeveiliging worden gegarandeerd;

14. benadrukt hoe belangrijk het is om economische stimuleringsmaatregelen en het juiste regelgevingsklimaat te creëren voor innovatie in circulaire oplossingen, materialen en bedrijfsmodellen, en tegelijkertijd marktverstorende subsidies af te schaffen, evenals subsidies die schadelijk zijn voor het milieu, en wenst dat dit wordt gesteund in de nieuwe industriestrategie voor Europa en in de kmo-strategie; wijst op de specifieke rol die voortrekkers, kmo's (kleine en middelgrote ondernemingen) en startende ondernemingen spelen bij de overgang naar een circulaire economie; onderstreept dat onderzoek naar duurzame materialen, processen, technologieën en producten, alsook de industriële opschaling ervan, Europese bedrijven wereldwijd een concurrentievoordeel kan opleveren; benadrukt dat er nationaal en EU-beleid nodig is om de koplopers van de circulaire economie en circulaire bedrijfsmodellen te ondersteunen;

15. benadrukt hoe belangrijk het is om de Europese industrie erbij te betrekken als belanghebbende in de transitie naar een meer circulaire economie; herinnert eraan dat maatregelen ter ondersteuning van de circulaire economie cruciaal zijn voor de verwezenlijking van industriële decarbonisatie; vraagt om circulaire benaderingen in de industrie en op alle niveaus van productontwerp, inkoop van materialen, hergebruik en recycling van producten en afvalbeheer; beklemtoont dat de ontwikkeling van leidende markten voor duurzame industriële materialen en producten moet worden gestimuleerd;

16. moedigt ondernemingen aan transitieplannen op te stellen als onderdeel van hun jaarlijkse verslaglegging, waarin wordt beschreven hoe en wanneer zij voornemens zijn klimaatneutraliteit, de circulaire economie en duurzaamheid tot stand te brengen;

17. roept de lidstaten op prioriteit te geven aan opties die een minimale administratieve belasting met zich meebrengen en die de ontwikkeling kracht bij zetten van publiek-private partnerschappen op het gebied van onderzoek en ontwikkeling die systematische en allesomvattende oplossingen bieden;

18. roept de Commissie op een regelgevingskader in te stellen voor certificatie van alle natuurlijke en technologische oplossingen voor koolstofverwijdering, met inbegrip van koolstofafvang, -opslag en -gebruik;

19. wijst op de cruciale rol van biomimetica als katalysator van circulariteit doordat er biomimetische oplossingen worden gestimuleerd die door hun ontwerp het gebruik van materialen, energie en giftige samenstellingen minimaliseren en duurzame, regeneratieve en innovatieve oplossingen bieden die zijn geïnspireerd door de natuur en die kunnen worden gebruikt binnen tal van sectoren;

20. vraagt om een toereikende personeelsbezetting en begroting voor de diensten van de Commissie, die de succesvolle uitvoering van het actieplan moeten waarborgen; benadrukt dat de toewijzing van middelen voldoende moet zijn voor het realiseren van zowel de huidige politieke prioriteiten als de politieke prioriteiten op lange termijn, en rekent bijgevolg in het kader van de Europese Green Deal op een aanzienlijke versterking van de personele middelen, met name binnen het directoraat-generaal Milieu van de Commissie;

Een beleidskader inzake duurzame producten

21. benadrukt dat de lineaire economie van "nemen, maken en weggooien" moet worden omgebogen naar een echt circulaire economie, gebaseerd op de volgende beginselen: vermindering van het gebruik van energie en natuurlijke hulpbronnen, behoud van waarde binnen de economie, afvalpreventie, het wegontwerpen van afval, schadelijke stoffen en vervuiling, het in gebruik en in gesloten lussen houden van producten en materialen, bescherming van de menselijke gezondheid, bevordering van voordelen voor de consument, en het opnieuw genereren van natuurlijke systemen; benadrukt dat deze doelstellingen de leidraad moeten vormen voor het nieuwe beleidskader voor duurzame producten, de strategie

voor een circulaire economie als geheel en de industriële strategie; onderstreept dat het concept van duurzame circulaire systemen volledig moet worden geïntegreerd in alle activiteiten, waaronder beleidsmaatregelen, producten, productieprocessen en bedrijfsmodellen;

22. onderstreept dat duurzame, circulaire, veilige en niet-giftige producten en materialen de norm in plaats van de uitzondering moeten worden op de markt van de EU en als een standaardoptie moeten worden gezien die aantrekkelijk, betaalbaar en toegankelijk is voor alle consumenten; is derhalve ingenomen met het plan van de Commissie om een wetgevingsinitiatief inzake duurzame producten voor te stellen teneinde de horizontale beginselen voor het productbeleid te definiëren, evenals bindende vereisten voor producten die op de markt van de EU worden gebracht;

23. staat er volledig achter om het toepassingsgebied van de richtlijn inzake ecologisch ontwerp ([26]) dusdanig uit te breiden dat niet-energiegerelateerde producten er ook onder vallen en dat er horizontale duurzaamheidsbeginselen en productspecifieke normen worden vastgesteld voor de prestatie, levensduur, mogelijkheid tot hergebruik, repareerbaarheid, niet-toxiciteit, opwaardeerbaarheid, herbruikbaarheid en hulpbronnen- en energie-efficiëntie van producten die op de markt van de EU worden gebracht; roept de Commissie op in 2021 een voorstel hieromtrent te presenteren; vraagt de Commissie daarnaast opnieuw om ambitieus te zijn als het gaat om de tenuitvoerlegging van de richtlijn inzake ecologisch ontwerp voor alle energieverbruikende producten die onder het huidige toepassingsgebied van richtlijn vallen, met inbegrip van aspecten die verband houden met de circulaire economie;

24. wijst op het belang van het handhaven van een samenhangend en duidelijk EU-wetgevingskader voor duurzame producten en onderstreept dat de synergieën met andere beleidslijnen, waaronder de EU-milieukeur, moeten worden versterkt; benadrukt hoe belangrijk het is om, naast wettelijke minimumnormen voor productontwerp, marktstimulerende maatregelen aan te bieden voor de duurzaamste ondernemingen en voor duurzame producten en materialen;

25. verzoekt de Commissie met een voorstel te komen voor bindende doelstellingen inzake de materiaal- en milieuvoetafdruk van de gehele levenscyclus van elke productcategorie die op de markt van de EU wordt gebracht, waaronder de meest koolstofintensieve halffabricaten; vraagt de Commissie daarnaast met een voorstel te komen voor productspecifieke en/of sectorspecifieke bindende doelstellingen inzake het gehalte aan gerecycleerd materiaal in producten, zonder afbreuk te doen aan de prestaties en veiligheid ervan, en aan het feit dat ze zijn ontworpen om te worden gerecycled; dringt bij de Commissie aan op de vaststelling van ondersteunende technologische, regelgevende en marktvoorwaarden om deze doelstellingen te verwezenlijken en daarnaast rekening te houden met de vereiste industriële veranderingen en de investeringscycli van elke sector; wenst dat de Commissie tevens verplichte vereisten ter verhoging van de duurzaamheid van diensten overweegt;

26. is voorstander van het plan om digitale productpaspoorten in te voeren om ondernemingen, consumenten en markttoezichtautoriteiten beter zicht te geven op de sociale, klimaat-, milieu- en andere effecten van een product in de gehele waardeketen en betrouwbare, transparante en eenvoudige toegankelijke informatie te verstrekken over de levensduur van een product, mogelijkheden voor het onderhouden, hergebruiken, repareren en demonteren ervan, de verwerking van het product aan het einde van de levenscyclus, de samenstelling ervan in termen van gebruikte materialen en chemicaliën, evenals de milieu- en andere effecten ervan; verzoekt de Commissie in dit verband de mogelijkheden voor een keurmerk in kaart te brengen; is van mening dat productpaspoorten op dusdanige wijze moeten worden ingevoerd dat ondernemingen, en dan in het bijzonder kmo's, niet worden opgezadeld met onnodige regeldruk; is van mening dat productpaspoorten verenigbaar moeten zijn met andere digitale instrumenten, zoals het op handen zijnde gebouwrenovatiepaspoort en de SCIP-database;

27. benadrukt hoe belangrijk de totstandbrenging van cycli van niet-toxische en herstellende materialen is om de circulaire economie te doen slagen, een duurzame interne markt te creëren en Europese burgers uiteindelijk te verzekeren van een gifvrij milieu; herhaalt daarom de standpunten die het heeft ingenomen in zijn resolutie over een strategie voor duurzaam gebruik van chemische stoffen en in zijn resolutie over het snijvlak van chemicaliën-, product- en afvalwetgeving; wenst dat snel actie worden ondernomen om de strategie voor duurzame chemische stoffen — Op weg naar een gifvrij milieu ten uitvoer te leggen;

28. wijst op het recht van consumenten op meer precieze, geharmoniseerde en nauwkeurige informatie over de milieu- en klimaateffecten van producten en diensten gedurende de levenscyclus, onder meer in termen van levensduur en repareerbaarheid; dringt aan op maatregelen tegen "greenwashing" en valse milieuclaims, waaronder claims die verband houden met producten die zowel online als offline worden aangeboden; is groot voorstander van het voornemen van de Commissie om met voorstellen te komen voor het reguleren van groene claims door middel van de vaststelling van gedegen en geharmoniseerde berekeningsmethoden die verband houden met de gehele waardeketen, op basis van geharmoniseerde

([26]) Richtlijn 2009/125/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van eisen inzake ecologisch ontwerp voor energiegerelateerde producten (PB L 285 van 31.10.2009, blz. 10).

indicatoren en levenscyclusbeoordelingen zoals milieuvoetafdrukken, onder meer met betrekking tot afvalpreventie, gebruik van grondstoffen, vermijding van schadelijke stoffen, de duurzaamheid en levensduur van het product alsook de intrinsieke repareerbaarheid en recycleerbaarheid ervan; benadrukt voorts dat de onlangs gewijzigde Richtlijn 2005/29/EG ([27]) moet worden gehandhaafd door middel van proactieve maatregelen om groene claims aan te pakken;

29. vraagt de Commissie om steun voor de ontwikkeling van digitale instrumenten voor consumentenvoorlichting, teneinde de positie van consumenten in het digitale tijdperk te versterken; benadrukt het belang van onlineplatforms en onlinemarktplaatsen om duurzame producten en diensten te bevorderen en merkt op dat zij de consumenten kunnen voorzien van duidelijkere en gemakkelijker te begrijpen informatie over de duurzaamheid van de producten en diensten die zij aanbieden;

30. wijst erop dat de EU-milieukeur als maatstaf voor milieuduurzaamheid moet worden versterkt door het bewustzijn en de erkenning op de markt en van de consument te vergroten, alomvattende normen vast te stellen, de regeling uit te breiden tot producten die ertoe doen en het gebruik ervan bij overheidsopdrachten te vergemakkelijken;

31. schaart zich achter de geplande initiatieven ter verbetering van de duurzaamheid en de repareerbaarheid van producten overeenkomstig het beginsel van afvalpreventie binnen de afvalhiërarchie, waarbij tevens de consumentenrechten worden versterkt, zowel op de markt tussen bedrijven en consumenten (b2c) als op de markt tussen bedrijven onderling (b2b); is daarom uiterst verheugd over de geplande initiatieven om een nieuw "recht op reparatie" in te voeren dat ten minste betrekking heeft op de verlengde levenscyclus van producten en de toegang tot reserveonderdelen, uitgebreide informatie en betaalbare reparatiediensten voor consumenten;

32. dringt in dit verband aan op maatregelen om alle marktdeelnemers gratis toegang te verschaffen tot noodzakelijke reparatie- en onderhoudsinformatie, met inbegrip van informatie over reserveonderdelen en software-updates, met inachtneming van de vereisten van consumentenveiligheid, en zonder afbreuk te doen aan Richtlijn (EU) 2016/943 ([28]), en ervoor te zorgen dat alle actoren in de reparatiesector zonder oneerlijke belemmeringen toegang hebben tot reserveonderdelen, met inbegrip van onafhankelijke reparateurs en consumenten, verplichte minimumperiodes vast te stellen voor de beschikbaarheid van reserveonderdelen en/of software-updates en maximale leveringstermijnen, voor een uitgebreid gamma van productcategorieën waarbij rekening wordt gehouden met hun specifieke kenmerken, en na te gaan hoe reparatie kan worden aangemoedigd in het kader van de wettelijke garantieregeling; benadrukt dat verkopers alle marktdeelnemers moeten informeren over de mogelijkheid om hun producten te repareren;

33. roept, ter vergemakkelijking van het besluitvormingsproces van de consument, op tot duidelijke en eenvoudig te begrijpen geharmoniseerde etikettering, die de vorm kan aannemen van een index, over de duurzaamheid van het product (d.w.z. de verwachte levensduur van het product) en de repareerbaarheid, en dringt aan op de ontwikkeling van een uniforme reparatiescore en de invoering van gebruiksmeters voor bepaalde productcategorieën; dringt aan op minimuminformatievereisten overeenkomstig Richtlijn 2005/29/EG en Richtlijn 2011/83/EU ([29]); roept de Commissie op bij de voorbereiding van de herziening van Richtlijn (EU) 2019/771 ([30]) te overwegen zowel de wettelijke garantierechten als de regels inzake omkering van de bewijslast uit te breiden voor sommige productcategorieën die een langere levensduur hebben, en rechtstreekse aansprakelijkheid van de producent in te voeren;

34. dringt aan op wetgevende maatregelen om een einde te maken aan geplande veroudering, ook door dergelijke praktijken op te nemen in bijlage I bij Richtlijn 2005/29/EG;

([27]) Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van Richtlijn 84/450/EEG van de Raad, Richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van Verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad ("Richtlijn oneerlijke handelspraktijken") (PB L 149 van 11.6.2005, blz. 22).

([28]) Richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan (PB L 157 van 15.6.2016, blz. 1).

([29]) Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, tot wijziging van Richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van Richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 85/577/EEG en van Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 304 van 22.11.2011, blz. 64).

([30]) Richtlijn (EU) 2019/771 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor de verkoop van goederen, tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2394 en Richtlijn 2009/22/EG, en tot intrekking van Richtlijn 1999/44/EG (PB L 136 van 22.5.2019, blz. 28).

35. is ingenomen met het voornemen van de Commissie om wetgeving in te voeren die de vernietiging van onverkochte duurzame goederen verbiedt, tenzij deze een gevaar voor de veiligheid of de gezondheid inhouden; onderstreept dat recycling, hergebruik en herdistributie van niet-voedingsproducten de norm moeten zijn en in wetgeving moeten worden gegoten;

36. benadrukt dat de interne markt voor duurzame producten een impuls moet krijgen en is van mening dat de publieke sector hierbij het voortouw moet nemen; wijst erop dat overheden bij de gunning van overheidsopdrachten voor de levering van goederen, diensten of de verrichting van werkzaamheden nog steeds vaak uitsluitend kijken naar het criterium van de laagste prijs; is voorstander van de vaststelling van verplichte minimumcriteria en -streefwaarden voor groene overheidsopdrachten in sectorale wetgeving;

37. wijst op de rol van groene overheidsopdrachten bij de versnelling van de overgang naar een duurzame en circulaire economie, en op het belang van de invoering van groene overheidsopdrachten tijdens het economisch herstel van de EU;

38. roept de Commissie op met een wetgevingsvoorstel te komen over het plaatsen van groene overheidsopdrachten; is van mening dat hergebruikte, gerepareerde, gereviseerde en gerenoveerde producten, evenals andere energie- en hulpbronnenefficiënte producten en oplossingen die de milieueffecten gedurende de levenscyclus tot een minimum beperken, de standaardkeuze zijn bij alle overheidsopdrachten en dat, wanneer dit niet het geval is, het "pas toe of leg uit"-beginsel moet gelden; vraagt de Commissie tevens om richtsnoeren ter ondersteuning van duurzame bedrijfsopdrachten; wenst dat er rapportageverplichtingen met betrekking tot duurzame overheidsopdrachten worden opgelegd aan de Commissie en de lidstaten, een en ander met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel;

39. benadrukt dat hoogwaardig hergebruik en hoogwaardige materiaalinzamelingsstromen en recycling moeten worden bevorderd, dat de waarde van materialen zo hoog mogelijk moet worden gehouden en dat er schone, niet-toxische en duurzame gesloten materiaalkringlopen tot stand moeten worden gebracht; beklemtoont dat de beschikbaarheid en de kwaliteit van recyclaten moeten worden vergroot, waarbij de nadruk wordt gelegd op het vermogen van een materiaal om na recycling zijn inherente eigenschappen te behouden en op zijn vermogen om onbewerkte grondstoffen in toekomstige toepassingen te vervangen; onderstreept in dit verband dat de recycleerbaarheid bij het ontwerp van producten moet worden bevorderd en dat maatregelen zoals effectieve gescheiden inzameling en statiegeldregelingen moeten worden gestimuleerd; verzoekt om steun voor de bouw van recyclinginstallaties en -capaciteiten, overeenkomstig het beginsel van nabijheid en voor zover deze nog niet aanwezig zijn;

40. verzoekt de Commissie en de lidstaten de ontwikkeling van hoogwaardige infrastructuur voor inzameling, sortering, hergebruik en recycling van materialen te ondersteunen, evenals onderzoek naar de ontwikkeling van nieuwe innovatieve technologieën die het gebruik van hulpbronnen en de hoeveelheid restafval tot een minimum beperken, de opbrengst aan en de kwaliteit van recycleerbare en herbruikbare secundaire materialen verbeteren, recyclaten ontdoen van verontreiniging en de algehele milieuvoetafdruk — met inbegrip van de energie- en klimaatvoetafdruk — in vergelijking met andere technologieën verkleinen; is van mening dat chemische recycling, indien het aan deze criteria voldoet, de materiaalkringloop van bepaalde afvalstromen kan helpen sluiten;

41. vraagt de Commissie erop toe te zien dat de gezondheids-, milieu- en klimaateffecten van processen en voortbrengselen van nieuwe recycling- en terugwinningstechnologieën grondig worden geëvalueerd op industrieel niveau voordat wordt overgegaan tot stimuleringsmaatregelen, en wenst dat tijdens de evaluatie tevens de transparantie wordt gewaarborgd;

42. is van mening dat chemische recycling aan de definitie van recycling moet voldoen zoals deze is neergelegd in de kaderrichtlijn afvalstoffen, zodat herverwerking tot materialen en stoffen die bestemd zijn om te worden gebruikt als brandstoffen, niet worden beschouwd als chemische recycling; verzoekt de Commissie om de juridische bevestiging hiervan;

43. roept de Commissie en de lidstaten op digitale technologieën, zoals de blockchaintechnologie en digitale watermerken, mogelijk en interoperabel te maken, zodat deze de ontwikkeling van de circulaire economie kunnen ondersteunen door middel van het volgen, traceren en in kaart brengen van het gebruik van hulpbronnen en van productstromen in alle stadia van de levenscyclus;

44. wijst op het belang van betere toegang tot financiering voor onderzoeks- en innovatieprojecten op het gebied van de circulaire economie; verzoekt de Commissie dan ook de activiteiten van het programma Horizon Europa in de richting te sturen van ondersteuning van onderzoek en innovatie op de volgende gebieden:

— recyclingprocessen en -technologieën,

— hulpbronnenefficiëntie van industriële processen,

— innovatieve en duurzame materialen, producten, processen, technologieën en diensten, alsook hun industriële opschaling,

— bio-economie, middels biogebaseerde innovatie, waaronder de ontwikkeling van biogebaseerde materialen en producten,

— aardobservatiesatellieten, omdat deze een belangrijke rol kunnen spelen bij het monitoren van de ontwikkeling van een circulaire economie door het in kaart brengen van de druk op nieuwe grondstoffen en emissieniveaus;

45. wijst op de belangrijke rol die duurzame hernieuwbare productiemiddelen kunnen vervullen in circulaire processen die de decarbonisatie ten goede komen en benadrukt dat het gebruik van hernieuwbare energie de circulariteit van de levenscycli van producten in de hand kan werken en de energietransitie kan helpen bevorderen;

46. benadrukt dat wetgeving in verband met "een beleidskader inzake duurzame producten" moet berusten op een transparant koolstof- en milieuboekhoudingsysteem waarmee investeringen in producten en processen op het gebied van de circulaire economie worden aangetrokken;

47. benadrukt dat bij de vaststelling van productnormen voor de gevolgen voor het milieu en de gezondheid rekening moet worden gehouden met de volledige levenscyclus van een product, van de wieg tot het graf, en met de impact van winning, halffabricaten, reserveonderdelen en bijproducten in de gehele waardeketen; is van mening dat deze moeten worden vastgesteld aan de hand van een open, transparant en wetenschappelijk onderbouwd proces, waarbij relevante belanghebbenden worden betrokken; staat in dit verband achter de vaststelling van een gemeenschappelijke methodiek voor de levenscyclusanalyse en verbetering van de gegevensverzameling;

48. beklemtoont dat normalisatie een conditio sine qua non is voor het implementeren van beleid inzake duurzame producten, in concreto in de vorm van betrouwbare definities, meetkundige eenheden en tests voor kenmerken zoals duurzaamheid en repareerbaarheid;

49. wijst op het belang van het tijdig en overeenkomstig reële gebruiksomstandigheden ontwikkelen van EU-normen en benadrukt dat daarbij administratieve knelpunten moeten worden vermeden die leiden tot vertraagde publicatie van normen;

50. herinnert aan de mededeling van de Commissie van 1 juni 2016, getiteld "Europese normen voor de 21e eeuw" en de werkzaamheden die zijn verricht in het kader van het gezamenlijk initiatief inzake normalisatie; verzoekt de Commissie om dit gezamenlijke initiatief verder te versterken en nieuwe acties en projecten vast te stellen ter verbetering van de werking van de Europese normalisatieorganisaties;

51. beklemtoont dat doeltreffende tenuitvoerlegging en handhaving van de EU-regels inzake productveiligheid en duurzaamheidsvereisten een "must" is om ervoor te zorgen dat producten die in de handel worden gebracht aan die regels voldoen, overeenkomstig Verordening (EU) 2019/1020 ([31]); voegt eraan toe dat een zeer groot aantal via internet aangekochte en in de EU ingevoerde producten niet aan de EU-minimumveiligheidsnormen voldoet; verzoekt de Commissie en de lidstaten meer inspanningen te leveren om ervoor te zorgen dat producten aan de normen voldoen, inclusief producten die via internet worden verkocht, en de risico's die namaakproducten met zich meebrengen voor de veiligheid van consumenten tegen te gaan door middel van beter markttoezicht en gelijkwaardige douanecontrolenormen, alsmede door nauwere samenwerking op dit gebied en meer financiële en personele middelen; dringt derhalve aan op een doelmatiger EU-toezicht, door geharmoniseerde regels vast te stellen inzake het minimumaantal controles en de frequentie daarvan, en door de Commissie meer mogelijkheden te bieden om de activiteiten van nationale markttoezichtautoriteiten te monitoren en te controleren;

52. benadrukt dat vrijwillige overeenkomsten niet doeltreffend zijn gebleken om tot een duurzame en universele oplossing te komen voor het opladen van mobiele radioapparatuur; herhaalt zijn dringende verzoek aan de Commissie om de bepalingen van Richtlijn 2014/53/EU ([32]) inzake radioapparatuur onverwijld ten uitvoer te leggen, en met name om een universele oplader in te voeren voor smartphones en alle kleine en middelgrote elektronische apparaten, als beste manier om standaardisering, compatibiliteit en interoperabiliteit van opladers en oplossingen voor draadloos opladen te waarborgen, als onderdeel van een mondiale strategie ter vermindering van de hoeveelheid elektronisch afval; verzoekt de Commissie om tijdig een strategie voor te bereiden die ervoor moet zorgen dat consumenten bij de aanschaf van een nieuw apparaat niet ook een nieuwe oplader hoeven te kopen, hetgeen nog meer milieuvoordelen zou opleveren, kosten zou besparen en het gemak van de consument zou dienen; wijst er nogmaals op dat het voor consumenten belangrijk is dat zij,

([31]) Verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PB L 169 van 25.6.2019, blz. 1).

([32]) Richtlijn 2014/53/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van radioapparatuur en tot intrekking van Richtlijn 1999/5/EG (PB L 153 van 22.5.2014, blz. 62).

via geharmoniseerde etikettering in een gemakkelijk leesbaar formaat, kunnen beschikken over betrouwbare en relevante informatie over de kenmerken van opladers, zoals interoperabiliteit en laadprestaties, inclusief of zij voldoen aan USB 3.1 of hoger, om de voor hen gemakkelijkste, goedkoopste en duurzaamste keuze te kunnen maken;

53. wijst op het belang van beleidssamenhang tussen bestaande en toekomstige maatregelen op EU- en lidstaatniveau, zodat de doelstellingen van het actieplan kunnen worden verwezenlijkt en circulaire technologieën, producten en diensten economische en investeringszekerheid krijgen, hetgeen tevens het concurrentievermogen en de innovatie van de EU ten goede zal komen; roept de Commissie op alle bestaande inconsistenties in de regelgeving, belemmeringen of rechtsonzekerheden weg te nemen die de volledige totstandbrenging van een circulaire economie in de weg staan; dringt aan op economische stimuleringsmaatregelen zoals CO_2-beprijzing, uitgebreide producentenverantwoordelijkheid met eco-gemoduleerde heffingen en belastingen, en andere financiële stimuleringsmaatregelen die consumenten aanzetten tot duurzame keuzes; is van mening dat deze maatregelen, waar passend, in overeenstemming moeten zijn met de technische screeningcriteria voor de circulaire economie zoals gedefinieerd in de taxonomieverordening; roept de lidstaten op in alle relevante nationale wetgeving rekening te houden met de doelstellingen inzake de circulaire economie en volledige afstemming op de doelstellingen en maatregelen van de EU-strategie voor de circulaire economie te waarborgen; wenst dat de Commissie zich daarnaast toelegt op de tenuitvoerlegging van de wetgeving inzake de circulaire economie, om zo voor een gelijk speelveld voor circulaire productieprocessen en bedrijfsmodellen te zorgen;

Waardeketens van belangrijke producten: elektronica en ICT

54. steunt het initiatief voor herbruikbare elektronica, dat de tekortkomingen moet verhelpen op het gebied van duurzaamheid, circulair ontwerp, aanwezigheid van gevaarlijke en schadelijke stoffen, gehalte aan gerecycleerd materiaal, repareerbaarheid, toegang tot reserveonderdelen, verbeterbaarheid, preventie van e-afval, inzameling, hergebruik en recycling; vraagt eveneens dat hierbij ook wordt gekeken naar problemen die verband houden met vroegtijdige veroudering, onder meer veroudering van producten als gevolg van wijzigingen in de software; dringt aan op de harmonisering en verbetering van de infrastructuur voor de recycling van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur in de EU;

55. is van mening dat de verzameling van elektronisch afval veel gemakkelijker moet worden gemaakt voor consumenten; is ingenomen met de toezegging van de Commissie om mogelijkheden te onderzoeken voor een EU-brede terugnameregeling voor ICT-producten en is van mening dat een dergelijke regeling van toepassing moet zijn op een zo breed mogelijk scala aan producten; benadrukt dat het belangrijk is dat een dergelijke terugnameregeling en ook andere inzamelmodellen zodanig worden ontworpen dat de herbruikbaarheid van ICT-producten wordt verzekerd en dat bedrijven voor hergebruik toegang krijgen tot goederen die kunnen worden hergebruikt;

56. onderstreept het potentieel van maatregelen op het gebied van ecologisch ontwerp en herinnert eraan dat de richtlijn inzake ecologisch ontwerp en de energie-etiketteringsrichtlijn ([33]) samen bijna de helft hebben opgeleverd van de streefwaarde voor energie-efficiëntiebesparing die de EU voor 2020 had vastgesteld; onderstreept dat moet worden gezorgd voor een snelle afronding van de bestaande werkzaamheden op het gebied van ecologisch ontwerp voor elektronica en ICT, met name voor smartphones, tablets, computers, printers (onder meer patronen), mobiele netwerkstations en subsystemen en netwerkapparatuur, teneinde uiterlijk in 2021 maatregelen voor te stellen;

57. benadrukt dat duurzamere consumptie- en productiewijzen voor elektronica en ICT moeten worden bevorderd en vraagt dat de Commissie nagaat of het mogelijk is om aan de consument informatie ter beschikking te stellen over het onderscheid tussen corrigerende en vernieuwende updates en de koolstofvoetafdruk van gegevensverbruik;

58. vraagt dat een verplichte regeling wordt vastgesteld voor de certificering voor recyclers van elektronisch afval om een efficiënte terugwinning van grondstoffen en milieubescherming te waarborgen;

59. verzoekt de Commissie naast het initiatief voor herbruikbare elektronica een initiatief te ontwikkelen voor circulaire en duurzame digitalisering, ICT en AI;

Waardeketens van belangrijke producten: batterijen en voertuigen

60. onderstreept het belang van een strategische, ecologisch duurzame en ethische aanpak in de nieuwe wetgevingskaders voor batterijen en voertuigen in het licht van de transitie naar broeikasgasneutrale mobiliteit en op hernieuwbare energiebronnen gebaseerde elektriciteitsnetwerken en wijst op de noodzaak om te zorgen voor een duurzame en ethische bevoorrading met grondstoffen, ook van kritieke grondstoffen; dringt erop aan dat concurrerende en veerkrachtige waardeketens worden gecreëerd voor de productie, het hergebruik en de recycling van batterijen in de EU;

([33]) Richtlijn 2010/30/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de vermelding van het energieverbruik en het verbruik van andere hulpbronnen op de etikettering en in de standaardproductinformatie van energiegerelateerde producten (PB L 153 van 18.6.2010, blz. 1).

61. is ingenomen met het voorstel van de Commissie voor een nieuwe verordening betreffende batterijen en afgedankte batterijen en is van mening dat het nieuwe EU-regelgevingskader voor batterijen ten minste het volgende moet omvatten: duurzame, ethische en veilige bevoorrading, ecologisch ontwerp, onder meer maatregelen voor de aanpak van gerecycleerde inhoud, vervanging van gevaarlijke en schadelijke stoffen waar mogelijk, verbeterde gescheiden inzameling, hergebruik, renovatie, herfabricage, herbestemming en recycling — onder meer hogere recyclingdoelstellingen, terugwinning van waardevolle materialen, uitgebreide producentenverantwoordelijkheid en consumentenvoorlichting; meent dat het kader betrekking moet hebben op de milieueffecten tijdens de volledige levenscyclus, met speciale bepalingen inzake batterijen in verband met mobiliteit en energieopslag;

62. is bezorgd over de sterke afhankelijkheid van de EU van de invoer van grondstoffen voor de productie van batterijen; is ervan overtuigd dat verbeterde regelingen voor de recycling van batterijen zouden kunnen zorgen voor een aanzienlijk aandeel van de grondstoffen die nodig zijn voor de productie van batterijen in de EU;

63. uit zijn zorgen over de sociaaleconomische gevolgen van de delfstoffenindustrie, en met name de kobaltindustrie; verzoekt de Commissie na te gaan welke opties er zijn voor een haalbaar wetgevingskader om te zorgen voor de ethische winning van materialen en de invoering van een verplichte zorgvuldigheidswetgeving om de negatieve effecten voor het milieu en de mensenrechten binnen een internationale context aan te pakken;

64. is verheugd over de plannen van de Commissie om de richtlijn betreffende autowrakken ([34]) te herzien; verzoekt de Commissie deze richtlijn bij te werken om de beginselen van de circulaire economie hierin volledig te weerspiegelen en te eerbiedigen, met inbegrip van ontwerpen met hergebruikt afval, opwaardeerbaarheid, modulariteit, repareerbaarheid, herbruikbaarheid en recycleerbaarheid van de materialen op het hoogste waardeniveau, waarbij prioriteit wordt verleend aan hergebruik; verzoekt de Commissie inspanningen te leveren om te zorgen voor doeltreffende hergebruikketens, met regelingen voor autofabrikanten en uitgebreide aansprakelijkheid van producenten; verzoekt de Commissie de rapportage van autowrakken te verbeteren door middel van een Europese databank; verzoekt de Commissie het beginsel te verduidelijken en te versterken dat het demonteren van de auto en het hergebruik van de onderdelen altijd de voorkeur moet krijgen boven het slopen en shredden van auto's en hierop toezicht te houden;

65. onderstreept dat onderzoek naar en innovatie met betrekking tot recyclingprocessen en -technologieën in het kader van Horizon Europa verder moeten worden bevorderd, teneinde het circulaire-economiepotentieel van batterijen te verhogen; erkent de rol die kmo's spelen bij het inzamelen en recycleren van batterijen;

Waardeketens van belangrijke producten: verpakking

66. wijst nogmaals op de doelstelling om alle verpakkingsmaterialen tegen 2030 op een rendabele manier herbruikbaar of recycleerbaar te maken en vraagt dat de Commissie onverwijld met een wetsvoorstel komt met onder meer maatregelen en streefdoelen voor afvalvermindering en ambitieuze essentiële vereisten in de richtlijn verpakking en verpakkingsafval, teneinde overmatig verpakkingsgebruik, ook in e-handel, te beperken, de recycleerbaarheid te verbeteren en de complexiteit van verpakkingen tot een minimum te beperken, de gerecycleerde inhoud te verhogen, gevaarlijke en schadelijke stoffen geleidelijk uit te bannen en hergebruik te bevorderen; benadrukt dat de normen inzake voedselveiligheid en hygiëne niet in het gedrang mogen komen; dringt erop aan dat met deze maatregelen wordt gestreefd naar de beste algemene milieuresultaten in overeenstemming met de afvalhiërarchie en naar een lage koolstofvoetafdruk;

67. onderstreept de essentiële rol van verpakkingen voor de productveiligheid, met name voedselveiligheid en hygiëne, alsook voor het verminderen van voedselverspilling, maar roept de sector op de regelgevingsmaatregelen aan te vullen met extra vrijwillige acties om onnodige verpakkingen verder te vermijden en de hoeveelheid verpakkingen die op de markt worden gebracht aanzienlijk te verminderen, om meer hulpbronnenefficiënte, circulaire en klimaatvriendelijke verpakkingsoplossingen te ontwikkelen, zoals geharmoniseerde verpakkingsformaten en herbruikbare en navulbare verpakkingen, en om het gebruik van herbruikbare transportverpakkingen te vergemakkelijken; stimuleert initiatieven zoals de Alliantie voor een circulaire kunststofeconomie en het Europees pact voor kunststoffen;

68. herhaalt dat kwalitatief hoogwaardige recycling een echte marktvraag naar gerecycleerd materiaal oplevert en een van de sleutelfactoren is in het streven om de totale hoeveelheid ingezamelde, gesorteerde en gerecycleerde verpakkingen te vergroten; dringt aan op het gebruik van moderne en efficiënte sorteerapparatuur en scheidingstechnologieën in combinatie met een beter ecologisch ontwerp van verpakkingen, met inbegrip van de noodzaak om verpakkingsoplossingen opnieuw te ontwerpen op basis van verbeterde LCA-criteria;

69. verzoekt de Commissie onderzoek te doen naar de diverse soorten verpakkingen die in de e-handel worden gebruikt, om na te gaan wat de beste praktijken zijn om verpakkingen te optimaliseren en zo oververpakking tegen te gaan; verzoekt de Commissie het hergebruik van verpakkingsmaterialen voor het leveren van verschillende items te ondersteunen als alternatief voor verpakkingsmaterialen voor eenmalig gebruik;

([34]) Richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken (PB L 269 van 21.10.2000, blz. 34).

70. wijst op de grote rol die de losse verkoop kan spelen om het gebruik van verpakkingen te beperken en verzoekt de Commissie en de lidstaten dit soort maatregelen aan te moedigen en tegelijkertijd de voedselveiligheid en -hygiëne te waarborgen;

71. onderstreept de essentiële rol van fondsen en programma's voor innovatie bij de beperking van materiaal en op het gebied van recycling;

72. stelt vast dat het aantal onlineverkopen toeneemt, wat gepaard gaat met een toename van het aantal pakketten dat wordt bezorgd; dringt er bij de Commissie op aan maatregelen te nemen om vast te stellen of alle onlineverkopers, ongeacht hun locatie, voldoen aan de essentiële vereisten en verslag uitbrengen en een financiële bijdrage leveren aan de systemen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid in de EU-lidstaten waar de producten op de markt worden gebracht;

73. vraagt dat de Commissie steun verleent aan de gescheiden inzameling en sortering van verpakkingsafval, zoals vastgelegd in Richtlijn (EU) 2018/852, en dat zij ervoor zorgt dat de lidstaten deze tijdig omzetten in nationale wetgeving; vraagt de Commissie dat zij nagaat of het identificatiesysteem voor verpakkingsmaterialen (Beschikking 97/129/EG ([35])) kan worden herzien zodat de burgers de verpakkingen gemakkelijker gescheiden kunnen inzamelen naar gelang van de recycleerbaarheid ervan;

74. verzoekt de Commissie de mogelijkheden voor compatibele nationale statiegeldregelingen te ondersteunen en te onderzoeken, om het noodzakelijke inzamelingspercentage van 90 % van de plastic drankverpakkingen te halen en als een stap naar de totstandbrenging van een interne markt voor verpakkingen, met name voor aangrenzende lidstaten; meent dat verenigbare regelingen kunnen worden verwezenlijkt door middel van de toekenning van een serienummer en de gecodificeerde en geharmoniseerde etikettering; is van mening dat indien een lidstaat niet over een regeling beschikt of van plan is zijn regeling te herzien, deze moet worden aangemoedigd om aan de hand van beste praktijken en relevante wetenschappelijke gegevens een regeling te kiezen die vergelijkbaar is met of verenigbaar is met die van andere lidstaten;

Waardeketens van belangrijke producten: kunststoffen

75. dringt er bij de Commissie op aan door te gaan met de uitvoering van de Europese strategie voor kunststoffen in een circulaire economie, met name door aan te sturen op beter ontwerp, circulaire bedrijfsmodellen en innovatieve producten en "product als dienst"-benaderingen die duurzamere consumptiepatronen mogelijk maken;

76. verzoekt de Commissie kunststoffen, met inbegrip van microplastics, op een alomvattende manier aan te pakken; dringt er bij de Commissie op aan dat zij zorgt voor een algemene geleidelijke afschaffing van opzettelijk toegevoegde microplastics en dat zij door middel van nieuwe dwingende regelgeving het onopzettelijk vrijkomen van alle microplastics aan de bron, bijvoorbeeld uit banden, textiel, kunstgras en de productie van kunststofkorrels, vermindert; benadrukt dat de lacunes in de wetenschappelijke kennis over microplastics en nanoplastics moeten worden gedicht en dat de ontwikkeling van veiliger alternatieven en concurrerende markten met producten zonder microplastics moet worden bevorderd; wijst er tegelijk op dat er dringend kortetermijnmaatregelen moeten worden genomen; onderstreept dat het grootste aandeel van de verontreiniging met microplastics wordt veroorzaakt door het uiteenvallen van macroplastics in het milieu en is er voorstander van dat voor alle kunststofproducten specifieke maatregelen worden vastgesteld, zoals vereisten in verband met ecologisch ontwerp tijdens de productiefase, om het vrijkomen van secundaire microplastics in het milieu te voorkomen; verzoekt de Commissie te kijken naar de bronnen, de distributie, het lot en de gevolgen van zowel macro- als microplastics in het kader van de afvalwaterbehandeling en het regenwaterbeheer; herinnert eraan dat 80 % van het zwerfvuil in zee afkomstig is van het land en dringt er bij de lidstaten op aan iets te doen aan kritieke zwerfvuilplekken in rivieren en riviermondingen;

77. benadrukt dat, aangezien producten voor eenmalig gebruik een aanzienlijke belasting vormen voor het milieu en de hulpbronnen, producten voor eenmalig gebruik op milieuvriendelijke wijze moeten worden vervangen door herbruikbare producten wanneer er herbruikbare en/of duurzame alternatieven bestaan, zonder dat de voedselhygiëne of -veiligheid in gevaar wordt gebracht; verzoekt de Commissie in dit verband om wetgevingsmaatregelen te overwegen, waaronder een uitbreiding van de richtlijn betreffende kunststoffen voor eenmalig gebruik in de context van de herziening van deze richtlijn; verzoekt de Commissie te werken aan de ontwikkeling van normen voor herbruikbare verpakkingen en vervangingsmiddelen voor wegwerpverpakkingen, tafelgerei en bestek;

78. erkent de potentiële rol van biogebaseerde en biologisch afbreekbare en composteerbare kunststoffen in de circulaire economie, maar waarschuwt dat biogebaseerde en/of biologisch afbreekbare kunststoffen alleen geen oplossing zullen bieden voor de milieuproblemen in verband met kunststoffen; benadrukt het belang van bewustmaking over het juiste gebruik van biogebaseerde en biologisch afbreekbare kunststoffen;

([35]) Beschikking 97/129/EG van de Commissie van 28 januari 1997 tot vaststelling van het identificatiesysteem voor verpakkingsmaterialen overeenkomstig Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende verpakking en verpakkingsafval (PB L 50 van 20.2.1997, blz. 28).

79. moedigt het aan dat voorstellen worden gedaan voor duidelijke mondiale normen voor materialen, producten, ontwerp en recycling;

80. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan om een consistent transparantiekader te creëren, evenals rapportageverplichtingen voor alle actoren in de waardeketen voor kunststoffen, van de productie en handel tot het gebruik en het beheer aan het einde van de levenscyclus;

81. dringt er bij de Commissie op aan om regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid te ontwikkelen in het kader waarvan producenten verantwoordelijk worden gesteld voor het einde van de levensduur van kunststofproducten;

Waardeketens van belangrijke producten: textiel

82. onderstreept het belang van een nieuwe alomvattende EU-strategie voor textiel ter bevordering van duurzaamheid en circulariteit, alsmede traceerbaarheid en transparantie in de textiel- en kledingsector van de EU, waarbij rekening wordt gehouden met het mondiale karakter van de waardeketens en de dimensie van "snelle mode"; dringt erop aan dat de strategie bestaat uit een samenhangend geheel van beleidsinstrumenten en nieuwe bedrijfsmodellen ondersteunt om de volledige waaier van sociale en milieueffecten in de gehele waardeketen aan te pakken en het ontwerp van textiel te verbeteren om de duurzaamheid, de herbruikbaarheid en de mechanische recycleerbaarheid te vergroten en het gebruik van kwaliteitsvolle vezels te bevorderen, met name door een combinatie van voorschriften van het type ecologisch ontwerp, regelingen inzake producentenverantwoordelijkheid en etiketteringsregelingen;

83. is verheugd over de toepassing van het nieuwe kader voor productbeleid op textiel en benadrukt dat hierin voorrang moet worden verleend aan afvalpreventie en duurzaamheid, herbruikbaarheid en repareerbaarheid, alsmede aan de aanpak van gevaarlijke en schadelijke chemische stoffen in overeenstemming met de afvalhiërarchie; dringt aan op maatregelen in het ontwerp- en productiestadium tegen het verlies van synthetische microvezels en op andere maatregelen zoals de ontwikkeling van preventief gecontroleerd en niet-verontreinigend industrieel voorwassen en normen voor het uitrusten van nieuwe wasmachines met microvezelfilters; dringt aan op specifieke eindeafvalcriteria voor textiel voor de gehele EU;

84. dringt erop aan dat de toepassing van het nieuwe kader voor productbeleid in de textielsector samenhang vertoont met andere beleidsinstrumenten, met name het komende voorstel voor EU-wetgeving inzake mensenrechten en zorgvuldigheid op milieugebied, om ervoor te zorgen dat de rechten van werknemers, de mensenrechten en gendergelijkheid in alle stadia van de textielwaardeketen aan de orde worden gesteld;

Waardeketens van belangrijke producten: constructie en gebouwen

85. verzoekt de Commissie het "renovatiegolf"-initiatief uit te voeren in volle overeenstemming met de beginselen van de circulaire economie en daarbij rekening te houden met de diversiteit van de sector; vraagt dat de Commissie horizontale en productspecifieke vereisten vaststelt; benadrukt het potentieel voor broeikasgasemissiereducties en milieuwinst door de levensduur van gebouwen te verlengen in plaats van ze te slopen; vraagt dat de Commissie overweegt om reductiedoelstellingen vast te stellen voor de koolstof- en materiaalvoetafdruk van EU-gebouwen en het Level(s)-kader inzake duurzame gebouwen toe te passen als bindend kader voor bouwprestaties; acht het noodzakelijk dat daarbij wettelijke minimumeisen inzake de milieuprestaties van gebouwen worden opgenomen, teneinde de hulpbronnenefficiëntie en de energieprestaties van gebouwen te verbeteren;

86. herinnert eraan dat de Commissie uit hoofde van de kaderrichtlijn afvalstoffen verplicht is na te denken over een herziening van de in de EU-wetgeving vastgestelde streefcijfers voor materiaalterugwinning van bouw- en sloopafval en de materiaalspecifieke fracties daarvan en is van oordeel dat daarin ook een streefcijfer voor materiaalterugwinning voor afgegraven grond moet worden opgenomen; stelt voor om streefcijfers inzake hergebruik en recycling op te nemen en het gebruik van secundaire grondstoffen in bouwtoepassingen gemakkelijker traceerbaar te maken; vraagt dat de Commissie de bouwproductenverordening herziet en is ingenomen met de aankondiging van een strategie voor een duurzame bebouwde omgeving in 2021; is van oordeel dat de toepassing van digitale oplossingen in de bebouwde omgeving, zoals het traceren van afval, betere energieprestaties van gebouwen en een grotere circulariteit in de bouwsector mogelijk zou maken;

87. benadrukt dat maatregelen voor een kwalitatief hoogstaande bouwplanning moeten worden ingevoerd, die gericht zijn op renovatie, verbouwing en voortgezet gebruik van gebouwen, waar dat mogelijk is, in plaats van op nieuwbouw;

88. wijst erop dat, aangezien 90 % van de bebouwde omgeving voor 2050 reeds bestaat, er speciale eisen moeten worden vastgesteld voor de renovatiesector zodat er in 2050 volledig modulaire, aan verschillende gebruiksdoeleinden aanpasbare en energiepositieve gebouwen zijn, met inbegrip van ingrijpende renovaties, productie ter plaatse en herbruikbaarheid;

Waardeketens van belangrijke producten: levensmiddelen, water en nutriënten

89. wenst dat de Commissie een wetgevingsvoorstel indient met het oog op de verwezenlijking van de doelstelling om de voedselverspilling tegen 2030 te halveren, in overeenstemming met de toezeggingen in het kader van de "van boer tot bord"-strategie en op basis van gegevens die door de lidstaten zijn gerapporteerd in overeenstemming met de kaderrichtlijn afvalstoffen; roept de Commissie op de preventie van voedselverlies en -verspilling in de gehele voedselwaardeketen op te nemen in het desbetreffende EU-beleid, zoals uiteengezet in "van boer tot bord"-strategie, en herinnert eraan dat deze maatregelen in overeenstemming moeten zijn met de afvalhiërarchie; roept de lidstaten op alomvattende maatregelen te nemen om voedselverspilling aanzienlijk te beperken en voedseldonaties aan te moedigen;

90. vraagt dat de Commissie maatregelen neemt om de nutriëntenkringloop in de landbouw te sluiten, Europa minder afhankelijk te maken van de invoer van plantaardige eiwitten voor diervoeder en meer gebruik te maken van gerecycleerde dierlijke mest en andere organische nutriënten, zoals compost en digestaat, in plaats van synthetische meststoffen, en tegelijk een hoog niveau van bescherming van de gezondheid en van het milieu en de ecosystemen te waarborgen;

91. verzoekt om een circulaire economie op basis van een milieuvriendelijk regelgevingskader om eventuele negatieve toxische effecten op aquatische ecosystemen te voorkomen; is ingenomen met de onlangs aangenomen verordening inzake minimumvereisten voor hergebruik van water en met de herziening van de drinkwaterrichtlijn ([36]) en dringt aan op de volledige uitvoering ervan; verzoekt de Commissie het verband tussen water en energie volledig op te nemen in het Europees beleid en herinnert eraan dat de kwaliteit van waterbronnen afhankelijk is van een goede uitvoering van controles aan de bron en het beginsel dat de vervuiler betaalt; is voorstander van een circulaire aanpak bij de behandeling en het beheer van afvalwater, teneinde de terugwinning van stedelijk afvalwater te bevorderen; benadrukt dat uit afvalwater hulpbronnen kunnen worden teruggewonnen, van cellulose over biokunststof tot nutriënten, energie en water, en door de mogelijkheden voor hergebruik verder te onderzoeken terwijl het energie- en waterverbruik wordt beperkt; steunt de geplande herziening van de richtlijn inzake de behandeling van stedelijk afvalwater ([37]); verzoekt de Commissie na te gaan of wetgevingsmaatregelen kunnen worden genomen om de waterefficiëntie in gebouwen aan te pakken;

92. benadrukt dat een betere toegang tot water voor iedereen in de Europese Unie de circulariteit aanzienlijk kan verbeteren met minder afhankelijkheid van verpakt water; verzoekt om de volledige uitvoering van de bepalingen inzake de toegang tot water van de drinkwaterrichtlijn;

93. benadrukt dat duurzame producten op biologische basis, en met name een betere terugwinning uit bioafval en het gebruik van residuen en bijproducten, een belangrijke rol spelen bij de transitie naar een circulaire koolstofneutrale economie;

94. verzoekt de Commissie en de lidstaten ervoor te zorgen dat de gescheiden inzameling van bioafval, zoals ingevoerd bij de kaderrichtlijn afvalstoffen, gericht is op de productie van kwaliteitsvolle compost ter ondersteuning van bodemverbetering, niet-gevaarlijke chemische stoffen en andere producten en hernieuwbare energie, voor zover dit haalbaar is en gunstig voor het milieu;

95. benadrukt het potentieel van een duurzame bio-economie en een duurzame op bosbouw gebaseerde sector; benadrukt dat het belangrijk is de EU-strategieën inzake bio-economie en biodiversiteit uit te voeren om de circulariteit te verbeteren door fossiele materialen te vervangen door hernieuwbare materialen op biobasis, waar dat milieuvriendelijk en duurzaam is — ook voor de biodiversiteit, rekening houdend met de toenemende vraag naar biomaterialen;

Minder afval, meer waarde

96. wijst erop dat eerst prioriteit moet worden verleend aan afvalpreventie, in overeenstemming met de afvalhiërarchie van de EU, zowel in het productbeleid als in het afvalbeleid; verzoekt de Commissie om bij de voor 2024 geplande herziening van de kaderrichtlijn afvalstoffen en de richtlijn betreffende het storten van afvalstoffen, bindende streefcijfers voor te stellen voor de totale afvalvermindering en voor de vermindering van afval in specifieke afvalstromen en productgroepen, alsook streefcijfers om het genereren van restafval te beperken; is van mening dat de streefcijfers inzake de voorbereiding voor hergebruik en recycling apart moeten staan van elkaar zodat de voorbereiding voor hergebruik de prioriteit krijgt die dit in de afvalhiërarchie heeft;

([36]) Richtlijn 98/83/EG van de Raad van 3 november 1998 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water (PB L 330 van 5.12.1998, blz. 32).

([37]) Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater (PB L 135 van 30.5.1991, blz. 40).

97. uit zijn bezorgdheid over de ongelijke tenuitvoerlegging van de afvaldoelstellingen van de EU in de lidstaten; roept de Commissie op ervoor te zorgen dat alle lidstaten zowel de huidige afvaldoelstellingen als het afvalpakket van 2018 effectief en volledig uitvoeren en dringt er bij alle lidstaten op aan de wetgeving van 2018 onverwijld volledig om te zetten;

98. is van mening dat niet-concurrerende prijzen en een gebrek aan kwaliteitsvolle secundaire grondstoffen en markten voor deze grondstoffen mede een belemmering vormen voor een circulaire economie; vraagt dat de Commissie een evaluatie maakt van maatregelen om secundaire grondstoffen concurrerender te maken en tegelijkertijd bij te dragen tot een gifvrij milieu;

99. beschouwt de particuliere sector als sterke partner bij het vergroten van de vraag naar en de belangstelling van consumenten voor circulaire oplossingen en producten en dringt er bij de lidstaten op aan ondernemingen te ondersteunen die bedrijfsmodellen, diensten of producten hebben die afval en hulpbronnengebruik beperken, en van hun diensten gebruik te maken;

100. staat volledig achter het streven om een goed functionerende EU-markt voor kwaliteitsvolle, niet-giftige secundaire grondstoffen tot stand te brengen, zonder af te doen aan de bepalingen van de kaderrichtlijn afvalstoffen en de verordening betreffende de overbrenging van afvalstoffen, en onderstreept dat daarvoor gemeenschappelijke kwaliteitsnormen nodig zullen zijn; herinnert eraan dat de lidstaten de mogelijkheid hebben om nationale bijproducten en eindeafvalcriteria vast te stellen en verzoekt de Commissie geharmoniseerde Europese eindeafvalcriteria voor de belangrijkste afvalstromen voor te stellen overeenkomstig de kaderrichtlijn afvalstoffen, teneinde marktbelemmeringen weg te nemen en de terugwinning van kwaliteitsvol materiaal te waarborgen; betreurt het dat de Commissie geen EU-specifieke criteria voor papier, banden en textiel heeft vastgesteld, zoals in de kaderrichtlijn afvalstoffen was voorgeschreven;

101. vraagt dat de Commissie aandacht besteedt aan de regels inzake grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen met het oog op terugwinning tussen EU-lidstaten en dat zij zich erover beraadt deze regels aan te passen om ze duidelijker en begrijpelijker te maken, administratieve belemmeringen weg te nemen en tegelijkertijd de doeltreffendheid van de wetgeving ter bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu te behouden en om de uitvoering ervan in alle EU-lidstaten te harmoniseren, onder meer door de invoering van één elektronisch EU-systeem voor de registratie van afvaloverbrengingen;

102. steunt de lopende werkzaamheden van de Commissie om te zorgen voor een passende behandeling van afvalolie; nodigt de Commissie uit om, zoals gedefinieerd in Richtlijn 2008/98/EG ([38]), uiterlijk 2022 een wetgevingsvoorstel in te dienen met aanvullende maatregelen om de regeneratie van afvalolie te bevorderen, met inbegrip van de invoering van kwantitatieve streefdoelen;

103. herinnert eraan dat alle lidstaten de verplichting hebben ervoor te zorgen dat bioafval uiterlijk op 31 december 2023 ofwel aan de bron wordt gescheiden en gerecycled, ofwel gescheiden wordt ingezameld en niet wordt vermengd met andere soorten afval; dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan investeringen aan te wenden om de inzameling en compostering van organisch afval op te voeren;

104. herinnert aan de afvaldoelstellingen van de EU en onderstreept dat de EU en de lidstaten de preventie en de voorbereiding voor hergebruik moeten versterken, kwaliteitsvolle recycling moeten bevorderen en moeten afstappen van stortplaatsafval, terwijl verbranding tot een minimum moet worden beperkt, dit in overeenstemming met de afvalhiërarchie; verzoekt de Commissie een gemeenschappelijke aanpak voor de gehele EU vast te stellen voor het beheer van stedelijk restafval dat niet recycleerbaar is, om te zorgen voor een optimale verwerking van dit afval en om te voorkomen dat op EU-niveau een overcapaciteit voor afvalverbranding ontstaat die lock-in-effecten kan veroorzaken en de ontwikkeling van de circulaire economie kan belemmeren; is van mening dat waar verbranding wordt toegepast, dit moet gebeuren in de meest geavanceerde afval-tot-energie-installaties met een hoge energie-efficiëntie en lage emissies binnen de EU;

105. benadrukt dat gescheiden inzameling van afval een voorwaarde is voor kwaliteitsvolle recycling en om waardevolle materialen en producten in de recyclingkringloop te houden; steunt de plannen van de Commissie om maatregelen voor te stellen die de bestaande systemen voor gescheiden inzameling moeten verbeteren en harmoniseren; vindt dat hierbij rekening moet worden gehouden met de beste praktijken in de lidstaten en met de verschillende regionale en lokale omstandigheden en dat deze maatregelen geen nadelige gevolgen mogen hebben voor goed functionerende bestaande systemen; vraagt dat de Commissie zorgt voor de juiste uitvoering van de bepalingen die zijn vastgesteld in de kaderrichtlijn afvalstoffen;

106. benadrukt dat afvalstrategieën en -beleid moeten stoelen op degelijke wetenschappelijke gegevens en methoden en dat de betrouwbaarheid en de vergelijkbaarheid van de EU-statistieken moeten worden verbeterd; verzoekt de Commissie daarom de afvalstatistieken verder te harmoniseren en gegevens over gerecycleerde materialen en gerecycleerd afval op drie punten te verzamelen: de inzameling, het punt van binnenkomst in de recyclinginstallatie en het aandeel effectief hergebruik van gerecycleerde materialen;

([38]) Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3).

107. betreurt het dat in de afvalstortrichtlijn te weinig aandacht wordt besteed aan preventie en dringt er dan ook op aan de richtlijn in overeenstemming te brengen met de overkoepelende beginselen van het actieplan voor de circulaire economie en een streefdoel voor storten van 10 % vast te stellen op basis van een referentiejaar en kg afval per persoon per jaar, om te voorkomen dat van afvalstorting op afvalverbranding wordt overgegaan;

108. herinnert eraan dat industriële symbiose een essentieel aspect is van het tot stand brengen van de circulaire economie, door onderling verbonden netwerken te bevorderen waarbij het afval van de ene industrie de grondstof van de andere industrie wordt en energie en materialen voortdurend in de kringloop kunnen blijven, waardoor hulpbronnen zolang mogelijk worden gebruikt; verzoekt derhalve om meer inspanningen voor het opschalen van de industriële symbiose op EU-niveau en het efficiënter en concurrerender maken van de industriële waardeketen;

109. benadrukt dat de ontwikkeling van industriële symbiose zou vereisen dat gebieden hun lokale hulpbronnenstromen beter begrijpen en beheren en zij nieuwe strategieën voor ruimtelijke ordening uitvoeren in samenwerking met industrieën, belanghebbenden, lokale overheden en burgers; dringt er bij de lidstaten op aan te eisen dat lokale en regionale overheden mogelijkheden voor industriële symbiose identificeren door de economische activiteiten grondig in kaart te brengen en een analyse van hulpbronnenstromen te vereisen;

110. onderstreept het belang van de uitvoering van artikel 8 bis, lid 1, van de kaderrichtlijn afvalstoffen, waarin duidelijk is bepaald dat de lidstaten verplicht zijn de verantwoordelijkheden en taken van organisaties voor producentenverantwoordelijkheid (PRO's) duidelijk te omschrijven;

111. beveelt aan de ontwikkeling te ondersteunen van lokale waardeketens die zijn gebaseerd op de recycling van bioafval voor het opwekken van hernieuwbare energie, zoals biomethaan, teneinde nauwere banden te creëren tussen plattelands- en stedelijke gemeenschappen, terwijl de afvalhiërarchie volledig wordt toegepast;

112. wijst op de noodzaak om de circulariteit van producten en hulpbronnenintensiteit op te nemen in grensoverschrijdende aanpassingsmechanismen;

Circulariteit haalbaar maken voor mensen, regio's en steden

113. erkent dat regionale regeringen, lokale autoriteiten en gemeenschappen en kmo's een belangrijke rol spelen in de circulaire economie, op het gebied van afvalbeheer en bij de uitvoering van de maatregelen die zijn opgenomen in het actieplan voor de circulaire economie; roept de Commissie en de lidstaten op de oprichting en samenwerking van circulaire knooppunten in alle Europese regio's, industriële clusters en lokale gemeenschappen te ondersteunen in de geest van het voorgestelde "Nieuw Europees Bauhaus", waarbij steun wordt verleend aan de ontwikkeling van circulaire modellen op het gebied van ontwerp, aanbestedingen en afvalbeheer;

114. steunt het idee om de vaardighedenagenda bij te werken voor de circulaire economie en roept de Commissie op deze agenda af te stemmen op specifieke werkgelegenheidsbehoeften, met inbegrip van onderwijs- en opleidingseisen en nieuwe banen die nodig zijn bij de transitie naar een circulaire economie; verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat het actieplan voor de circulaire economie wordt gekoppeld aan de uitvoering van de Europese pijler van sociale rechten en de strategie voor gendergelijkheid en te zorgen voor een rechtvaardige overgang; benadrukt tevens de cruciale rol van de sociale partners bij werkgerelateerde en sociale aspecten van de transitie naar een circulaire economie;

115. benadrukt de sleutelrol van de consument bij afvalpreventie en -beheer en wijst erop dat de burgers meer betrokken moeten worden bij gescheiden afvalinzameling; herhaalt dat de lidstaten en de regionale en lokale overheden het publiek meer bewust moeten maken van duurzame consumptie, onder meer consumptiemodellen die gebaseerd zijn op hergebruik, huren of delen, en van afvalpreventie en het efficiënt sorteren en verwijderen van afval;

116. vraagt dat de Commissie ervoor zorgt dat de beginselen van de circulaire economie in alle praktijken worden verankerd en dat zij de lidstaten ondersteunt bij het delen van kennis en beste praktijken met betrekking tot de verschillende inspanningen die op het gebied van de circulaire economie op regionaal en lokaal niveau in de EU worden geleverd;

117. benadrukt het belang van samenwerking tussen regeringen, plaatselijke overheden, wetenschappelijke instellingen en bedrijven, met inbegrip van producenten en kopers, teneinde de maatregelen inzake de circulaire economie te stimuleren en op te schalen; onderstreept dat het van belang is deze samenwerking uit te breiden tot andere belanghebbenden, zoals sociale ondernemingen, startende ondernemingen en ngo's;

118. merkt op dat de sector reparatie- en onderhoudsdiensten een aanzienlijk potentieel heeft om werkgelegenheid te scheppen en dat de ontwikkeling van deze sector moet worden ondersteund en bevorderd, met name reparatie-initiatieven, coöperaties en sociale ondernemingen op lokaal, basis- en gemeenschapsniveau;

119. onderstreept de potentiële rol van milieuveilige koolstofafvang, en -opslag en milieuveilig koolstofgebruik (CCS/U) voor het verwezenlijken van de doelstellingen van de Europese Green Deal; is voorstander van een geïntegreerde beleidscontext ter bevordering van het gebruik van milieuveilige CCS/U-toepassingen die voor een nettoreductie van broeikasgasemissies zorgen, teneinde de zware industrie klimaatneutraal te maken wanneer er geen directe opties voor emissiereductie beschikbaar zijn ([39]); verklaart echter nogmaals dat in de EU-strategie voor broeikasgasneutraliteit voorrang moet worden gegeven aan rechtstreekse emissiebeperking en maatregelen voor het behoud en de bevordering van de natuurlijke putten en reservoirs in de EU ([40]);

Leidende inspanningen op mondiaal niveau

120. steunt het streven van de Commissie om de verordening betreffende de overbrenging van afvalstoffen te herzien teneinde de transparantie en de traceerbaarheid van de handel in afvalstoffen binnen de EU te waarborgen, de uitvoer naar derde landen van afval die schade toebrengt aan het milieu of de menselijke gezondheid een halt toe te roepen en onwettig gedrag doeltreffender aan te pakken om ervoor te zorgen dat al het afval wordt verwerkt volgens de beginselen van de circulaire economie; steunt voorts de Commissie bij de uitvoering van de recente wijzigingen in het Verdrag van Bazel betreffende kunststofafval en vraagt dat zij handelt met volledige inachtneming van de EU-verplichtingen uit hoofde van dit verdrag; vraagt dat de Commissie zich ook richt op:

— financiële stimulansen om een echte interne markt en gelijke concurrentievoorwaarden voor kwaliteitsvolle secundaire grondstoffen tot stand te brengen;

— het vergemakkelijken van procedures om de recyclingcapaciteiten en de infrastructuur voor afvalverwerking in de EU te bevorderen;

— het uitvoeren van het systeem voor Electronic Data Interexchange (EDI) om de afvalstromen beter te monitoren;

— het uitvoeren van de herziening van de verordening betreffende de overbrenging van afvalstoffen ([41]) en de kaderrichtlijn afvalstoffen;

121. is verheugd over de wereldwijde alliantie voor een circulaire economie en hulpbronnenefficiëntie om de mondiale transitie naar een klimaatneutrale, hulpbronnenefficiënte en circulaire economie te versnellen en nodigt de Commissie uit het voortouw te nemen bij de inspanningen voor een internationale overeenkomst over het beheer van natuurlijke hulpbronnen om voor het gebruik van natuurlijke hulpbronnen binnen de "grenzen van de planeet" te blijven;

122. steunt de inspanningen van de Commissie op internationaal niveau om een mondiale overeenkomst inzake kunststof tot stand te brengen en om de wereldwijde toepassing van de EU-benadering van kunststof van de circulaire economie te bevorderen; onderstreept dat ervoor moet worden gezorgd dat de verschillende toezeggingen die op zowel EU- als mondiaal niveau zijn gedaan, op een geïntegreerde en transparante manier kunnen worden gevolgd; verzoekt de Commissie en de lidstaten actief leiderschap te tonen om te blijven werken aan internationale antwoorden voor het bestrijden van kunststofzwerfvuil in zee en microplastics;

123. onderstreept dat het belangrijk is te eisen dat primaire en secundaire grondstoffen die in de EU worden ingevoerd, voldoen aan normen inzake mensenrechten, volksgezondheid en milieubescherming die gelijkwaardig zijn aan de EU-normen, onder meer door middel van het komende wetgevingsvoorstel van de Commissie over duurzaam ondernemingsbestuur en zorgvuldigheid, en te zorgen voor gelijke concurrentievoorwaarden in de belangrijkste toeleveringsketens van de EU; benadrukt dat het van belang is te zorgen voor samenhang tussen het interne en het externe beleid van de Unie met betrekking tot de doelstellingen van de Europese Green Deal en het actieplan voor een circulaire economie, ook in de externe betrekkingen van de Unie en in buitenlandse handelsovereenkomsten;

124. roept de Europese producenten op hun verantwoordelijkheid te nemen wanneer zij producten verkopen in derde landen en stelt voor dat industriële belanghebbenden zich ertoe verbinden hun producentenverantwoordelijkheid uit te breiden tot het organiseren of financieren van de gescheiden inzameling van hun producten wanneer deze afval worden in derde landen; roept ook de producenten op iets te doen aan de ongelijkheden inzake de kwaliteit van uitgevoerde producten en producten die op de EU-markt worden verkocht;

125. steunt de Commissie bij het bevorderen van multilaterale besprekingen over duurzame niveaus van hulpbronnengebruik en de grenzen van de planeet, met inbegrip van de verkenning van op wetenschap gebaseerde streefdoelen voor hulpbronnengebruik;

([39]) Resolutie van het Europees Parlement van 15 januari 2020 over de Europese Green Deal, paragraaf 33.

([40]) Resolutie van het Europees Parlement van 14 maart 2019 over klimaatverandering — een Europese strategische langetermijnvisie voor een bloeiende, moderne, concurrerende en klimaatneutrale economie in overeenstemming met de Overeenkomst van Parijs, paragraaf 13.

([41]) Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen (PB L 190 van 12.7.2006, blz. 1).

126. benadrukt dat dringend uitvoering moet worden gegeven aan de agenda voor 2030 inzake aangelegenheden die verband houden met de versterking van het internationale beheer en de bescherming tegen gezondheids- en milieuschade ten gevolge van chemische stoffen; wijst met name op het belang van het lopende proces in het kader van de strategische aanpak voor het internationale beheer van chemische stoffen (SAICM) om tijdens de ICCM 5 in Bonn in juli 2021 een besluit te nemen over een sterk kader voor het goed beheer van chemische stoffen en afval na 2020;

127. dringt er bij de Commissie op aan het gebruik van indicatoren voor hulpbronnenefficiëntie te bevorderen door middel van internationale verdragen teneinde vergelijkingen tussen sectoren en economieën mogelijk te maken en een gelijk speelveld te waarborgen en de dialoog en samenwerking met derde landen te ondersteunen;

128. is van mening dat, gezien het feit dat de hulpbronnen van de aarde eindig zijn, een internationaal congres inzake de toereikendheid van hulpbronnen moet worden gepland voor besprekingen over de toegang tot en de gevolgen van het gebruik van hulpbronnen, waarbij duurzaamheid en rechtvaardigheid centraal staan;

129. herinnert eraan dat de EU niet alleen maatregelen moet nemen om de doelstelling van koolstofneutraliteit tegen 2050 te verwezenlijken, maar daarnaast ook de koolstofvoetafdruk als gevolg van de vraag in de EU naar ingevoerde producten moet aanpakken; verzoekt de Commissie belemmeringen voor groene groei, eco-innovatie en belemmeringen die de markttoegang voor circulaire producten en diensten van buiten de EU verhinderen of beperken, in kaart te brengen en weg te nemen; verzoekt de Commissie de mogelijkheden en voordelen van een verlaging van de tarieven en niet-tarifaire belemmeringen voor bepaalde producten en diensten te onderzoeken, teneinde de ontwikkeling van de circulaire economie te bevorderen, ook in de context van de lopende herziening van het EU-stelsel van algemene tariefpreferenties (SAP); moedigt de Commissie in dit verband aan de dimensie van de circulaire economie op te nemen in de onderhandelingen over de overeenkomst inzake milieugoederen, die moeten worden geïntensiveerd; verzoekt de Commissie rekening te houden met de specifieke behoeften van de kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) in de EU, kmo's te helpen om de circulaire economie in hun bedrijfsmodel te integreren, onder meer door stimulansen, en hen te ondersteunen bij de tenuitvoerlegging van bedrijfsstrategieën voor de uitvoer van circulaire producten, met name door de invoering van een risicobeoordelingsinstrument voor oorsprongsregels, zoals momenteel door de Commissie wordt overwogen; verzoekt de Commissie in de WTO het voortouw te nemen om producten op basis van hun koolstofgehalte aan te pakken en zo op regelgevingsgebied te zorgen voor een gelijk speelveld;

130. acht het noodzakelijk juridisch sluitende bepalingen op te nemen in handelsovereenkomsten om de relevante EU-wetgeving inzake de circulaire economie te vrijwaren met betrekking tot het begrip handelsbarrière;

131. benadrukt dat een strategisch handelsbeleid een essentieel instrument is om de transitie naar de circulaire economie en de agenda voor duurzame ontwikkeling van de EU en de VN tegen 2030 wereldwijd te bevorderen en benadrukt dan ook dat ervoor moet worden gezorgd dat handels- en investeringsovereenkomsten stroken met het beleid voor de circulaire economie;

132. moedigt de Commissie aan om met de EU-handelspartners een open en transparante dialoog aan te gaan en samen te werken om de doelstellingen van de circulaire economie verder te ondersteunen; vraagt dat de Commissie en de lidstaten in internationale fora (UNCTAD, WTO, G20, G7) extra inspanningen leveren om de EU-agenda inzake de circulaire economie uit te voeren en samen met de internationale partners te zorgen voor een wereldwijd gelijk speelveld, door de mogelijkheid van digitale productpaspoorten te overwegen om de beschikbaarheid van gegevens over de samenstelling, de koolstofvoetafdruk en recyclebaarheid van het product te bevorderen, de circulariteit te verbeteren, uitgebreide producentenverantwoordelijkheid te stimuleren en consumenten aan te zetten tot duurzame keuzes; stelt in dit verband ook voor dat de Commissie zich met de relevante multilaterale organisaties inzet voor een akkoord over een internationaal, voor de consument begrijpelijk etiket dat aangeeft of een product recyclebaar is; benadrukt voorts dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan de manier waarop minder ontwikkelde partnerlanden aan de circulaire economie kunnen deelnemen en ervan kunnen profiteren; vraagt de Commissie in het bijzonder de beginselen van de circulaire economie te integreren in haar strategiedocument "Naar een brede strategie met Afrika"; vraagt de Commissie hulp voor handel en de SAP plus-regeling te gebruiken om ontwikkelingslanden te helpen bij het invoeren van praktijken op het gebied van de circulaire economie, waaronder productnormen;

o

o o

133. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.